

wski

Śp. Edmund Dąbrowski pochodził z rodziny o wieloletnich tradycjach, gdzie patriotyzm był przekazywany z ojca na syna. Pierwsze kontakty z wojskiem miał pomagając rozbitkom kampanii wrześniowej. Przeprowadzał po lasach nocą grupy żołnierzy. Po zamordowaniu rodziców przez Niemców wstąpił do oddziału Armii Krajowej w miejscowości Podgórze. Jego dowódcą był por. o pseudonimie „Żbik”.

Po złożeniu przysięgi 10 października 1943 roku został przydzielony do oddziału liniowego. Otrzymał pseudonim „Chyży”. Do końca wojny Edmund Dąbrowski związany był z oddziałami partyzanckimi.

Po wojnie został skierowany na Ziemie Odzyskane. Krótco przebywał w Legnicy i w Chwalisławiu. W roku 1951 osiadł w Dzierżoniowie, gdzie ukończył Technikum Mechaniczno-Radiotechniczne. Życie zawodowe związał z Dzierżoniowskimi Zakładami Przemysłu Bawełnianego „Silesiana”, pracując na stanowisku kierownika warsztatów mechanicznych.

Przez lata pracował z młodzieżą w ZHP. Był propagatorem wiedzy historycznej o czasach II wojny, a także podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej. Przez wiele lat był współorganizatorem cyklicznych spotkań z młodzieżą szkół podstawowych i średnich, podczas których prowadził żywe lekcje historii. Od 1989 r. pracował społecznie w Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych jako prezes. Później pełnił funkcję honorowego Prezesa

Koła Miejskiego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych.

Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem Armii Krajowej, za wybitne zasługi dla Związku Kombatanckiego, Krzyżem za Zasługi dla ZHP oraz Złotym Krzyżem Związku Żołnierzy Wojska Polskiego.

23 września 2022 roku, podczas sesji Rady Miejskiej Dzierżoniowa, Edmund Dąbrowski otrzymał tytuł „Zasłużony dla Dzierżoniowa”.

Edmund Dąbrowski zmarł 16 września 2024 r.

[powrót do listy](#)